

Z Ewangelii św. Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: «Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźmijcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie». Wówczas zapytają sprawiedliwi: «Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? Lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?». Król im odpowie: «Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili». Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: «Idźcie precz ode mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom. Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie». Wówczas zapytają i ci: «Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?». Wtedy odpowie im: «Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili». I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego». † Mt 25, 31–46

MIŁOŚĆ – OBOWIAZUJĄCĄ REGUŁĄ

Podany fragment Ewangelii zwraca naszą szczególną uwagę na stosunek do innej osoby oraz uczynki względem tych, kogo spotykamy na drodze życiowej. Gdyż właśnie przez to przejawia się wiara człowieka w Pana Boga oraz miłość względem Tego, Kto nakazuje kochać bliźniego jak siebie samego.

Każdy prezydent lub król w trakcie swoich rządów uchwała różne ustawy, które są obowiązujące dla obywateli tego kraju. Królestwo Chrystusa, choć nie jest podobne do żadnego z państw ziemskich, również posiada regułę – kochać Boga i bliźniego. Obowiązuje ona każdego bez względu na pochodzenie, obywatelstwo i status społeczny. Jeśli uznajemy Chrystusa za Króla Wszechświata oraz własnego życia, musimy dołożyć wszelkich starań, aby to przykazanie, wezwanie do dawania świadectwa miłości, stało się czymś namacalnym, realnym, a nie pozostało tylko regułą, którą akceptujemy, ale nie spełniamy. Nigdy też nie powinniśmy zapominać, że po śmierci będziemy musieli zdać sprawę z miłości – do głodnych, nących, spragnionych, chorych, uwięzionych, przybyszów.